

B. 16518 / 225.

Rev. 1934

Kortfattet Beskrivelse

af

Capriflens af Proven 1848.

Til Brug for de Menige.

Priis: Særskilt for sig 8 Rbfl.

Capriflens bestaaer af 7 Hoveddele, nemlig:

1. Piben eller Røret.
2. Laasen.
3. Skæftet.
4. Beslaget eller Garnituren.
5. Ladestokken.
6. Bajonetten med Læderstæde.
7. Rekviziterne.

Naar Geværet skal adskilles, skeer dette i følgende Orden:

1. Bajonetten aftages; hvis det er fornødent aftages Bajonetringskruen.

alleget forstærket

2. Ladestokken udbrages.
3. Laasen aftages (Efterat Haanen er sat i Mellemro) ved at affkrue Laasestruerne, og
4. Sideblikket aftages, hvori Laasestruerne forblive for et at forbyttes.
5. Krydsstruen aftages.
6. Øverste Rembøile aftages.
7. Ringene (og Ladestokstiinen) aftages ved Hjælp af Ringdriveren.
8. Piben udtages af Skæftet ved at lade Geværret hvile horizontalt med Piben nedad i højre Haand, og med venstre Haand give nogle Slag opad mod Kolben.
9. Pistonen udskrues.

Dernæst maa følgende Dele kun udtages, naar de ere forrustede, nemlig:

Nederste Rembøile,
 Nederste Rembøilefod,
 Haandbøilen,
 Aftrækkerblikket,
 Aftrækkeren og
 Nederste Ringfjer;

og kun med Røssmagerens Tilsyn maa aftages:
 Svandsstruen,
 Bisiret,

Rappen og

Klapdæklen med Fjer og Hængselstykke.

Dernæst foretages Laasens Adskillelse, som senere vil blive omtalt. Geværrets Sammensætning foretages i modsat Orden af dets Adskillelse.

Ved Tapriflens 7 Hoveddele findes igjen følgende Benævnelser:

1. Piben.

Piben eller Røret er af smedet Jern, omtrent 40 Tommer lang, udvendig er den conisk (kegleformig) undtagen i den nederste Ende, som er ottetkantet. Krudtet ytrer sin største Kraft ved Aftændelsen, derfor er Røret tykket i den nederste Ende.

I den nederste Deel af Pibens indvendige Rum (Krudtkammeret) optages Ladningen, ved Løbet gives Kuglen sin Retning.

Ved Piben haves følgende Benævnelser:

1. Løbet eller Sjælen kaldes hele det indvendige Rum.
2. Bæggene er det Jern, som omgiver Sjælen, i Bæggene findes 5 brede, flade, buede

- Riffelgange (Syrer), der svinge dem omtrent en halv Gang paa Løbets Længde.
3. Caliberet er Løbets Vidde og angives ved sammes Diameter, ved Tapriflen omtrent $17\frac{1}{2}$ loddigt.
 4. Mundingen, Løbets øverste Flade.
 5. Krudtkammeret er det nederste Rum i Løbet, hvori Ladningen optages.
 6. Kjernelinien er en tænkt Linie fra Centrum af Krudtkammeret til Centrum af Mundingen.
 7. Skruemoder til Svandskrucen findes i Pibens nederste Ende.
 8. Sigtelinien er Linien fra Bisirets Kjærø over Sigteforret.
 9. Bajouetkornet, firkantet Tap af Jern.
 10. Skæfte- eller Ringkornet er af Jern og paaloddet.
 11. Bulken, hvori findes:
 12. Skruemoder til
 13. Pistonen, der deles i:

Gevindstykket,	}	hvorigjennem er Fængbullet.
Firkanten,		
Tappen,		
 14. Tapsvandskrucen, der deles i:

- Tappen, der er en Cylinder af $1\frac{1}{2}$ Tommes Længde og 3 Liniers Diameter, og opfylder en Deel af Krudtkammeret.
- Gevindstykket, der passer til Skruemoderen i Piben
- Krydsset med
Bladet, hvori Hul til Krydsstralen.
15. Bisiret (det Dahlhoffske Buevisir) bestaaer af:
 - Bisirforstærkningen (der er indfaldet paa Piben) med Scala af Nysølv.
 - Fast Bisir med Kjærø og Fod,
 - Bisirskyder, bevægelig mellem den faste og den løse Sideplade.
 - Klemskrue, der gaaer gjennem Bisiret og Sidepladerne.
- Anmærkning:
- Ved det ældre Bisir (det Jessenske) haves:
- Bisirforstærkning med Scala,
 - Bisiret med Kjærø og Fod,
 - Hængselstykket af Messing og bevægelig om
 - 2 Bisirstifter,
 - Bisirskyder med
 - Bisirskruer, Kjærø og Klemskruer.

2. Laafen.

A. Adskillelse af Laafen.

1. Sikkerhedskroen afskrues.
2. Stangfjeren løsnes 1 a 2 Omgange og udslaaes af Stifthullet.
3. Stangskruen og Stangen aftages.
4. Fjerhagen anlægges (eller Fjerklemmen *).
5. Studelskruen og Studelen aftages.
6. Nøddestruen aftages.
7. Hanen og Nøddeu afstilles.
8. Fjerhagen aftages *).
9. Slagfjeren udtages af sine Stifthuller.
10. Stangfjerskruen og Stangfjeren afstages.

B. Laafens Sammensætning.

1. Stangfjeren med Skruen paasættes løselig.
2. Slagfjeren indsættes i sine Stifthuller.

*) Da Tapriflens Hane ingen Ansats har, saa maa Fjerhagen anlægges tidligere end ved de glatlobede Beværers Laas, hvor Hanens Redlabelse paa Ansatsen tillader Studelens Aftagelse førend Fjerhagens Anlæggelse.

3. Fjerhagen anlægges *).
4. Nøddeu indsættes.
5. Studelen paasættes med Skruen.
6. Stangen med Skruen paasættes.
7. Stangfjeren indtrykkes i Stifthullet og fastskrues.
8. Hanen paasættes, Fog Bevægelsen prøves, hvorved
9. Fjerhagen aftages.
10. Nøddestruen paaskrues.
11. Sikkerhedskroen med Skruen paasættes.

C. Benævnelser ved Laafedelene.

1. Laaseblikket, herpaa have Bulkeleiet samt Skruemødre og Huller til Laafedelens Skrue og Stifter.
2. Hanen, der deles i:
Hovedet med
Mulen,

*) Bruges Fjerklemme istedetfor Fjerhage, da skal Klemmen blive paa Fjeren under dens Reengjørelse og under Laafens Adskillelse og Sammensætning.

Hammerbanen,
Spalten og
Rafften.

Grebet, der er fillugget.

Kroppen med Hul til Røddens Firkant.

3. Rødden, der forbinder Hænen med Laasens
øvrige Dele, herved bemærkes:

Den store Røddetap med
Firkanten, hvori Skruemoder til Røddes-
skruen.

Den lille Røddetap, der gaar gjens-
nem Studelen.

Krabben, hvorpaa Slagfjeren griber.

Mellemste Ro, Indsnit hvori Stang-
snablen griber, naar Hænen staaer i
Mellemro.

Bageste Ro, Indsnit hvori Stangsnab-
len griber, naar Hænen er spændt.

4. Slagfjeren af Staal, herved bemærkes:

Den lange Arm med
Slagfjerkrabben, der griber i Røddes-
krabben,

Den korte Arm med
Den aflange Slagfjerstift og

Den runde Slagfjerstift *).

5. Studelen tjener som Støttepunkt for Rød-
den, her høves:

Hul til den lille Røddetap,

Hul til Stangskruen,

Hul til Studelskruen,

Studelstiften, der er aflang, og
Studelskruen.

6. Stangen herved bemærkes:

Stangsnablen, der griber i Røddens
Roer,

Stangarmen, hvorpaa Afstrækkeren virker,

Stangskruen med

Stangskruehullet.

7. Stangfjeren twinger Stangen i Røddens
Roer, her bemærkes:

Slagfjerstiften, som er aflang.

Slagfjerskruehullet med

Slagfjerskruen.

8. Sikkerhedskrogen (eller Stopperen) med
Skruer, hvorom Krogen skal have en let
Bewægelse.

*) Altsaa høves her en Stift mere end ved Slagfjeren
i det glatløbede Bewærs Laas, hvor Slagfjeren har
1 Skruer og 1 Stift.

9. Tvende Laasefruer, der fastholde Laasen til Skæftet.

3. Skæftet.

Skæftet er af Bogetræ og tjener til at gjøre Geværet beqvemt til Haandtering samt forbinde dets forskjellige Dele. Paa Skæftet findes Udsnit til Koret, Ladestoffen og Geværets øvrige Dele. Skæftet deles i:

1. Kolben, der atter deles i:
den tykke Kolbe med Kolbefassen og den tynde Kolbe (Halsen, Grebet).
2. Overboringen (Mellemskæftet) gaaer fra Laaseblikket til nederste Ring.
3. Forskæftet gaaer fra nederste til øverste Ring.

4. Beslaget.

Beslaget eller Garnituren er af Jern med Uds-tagelse af Rappen og Sideblikket, som er af Messing. Beslaget tjener til at styrke Skæftet og til at fastholde de forskjellige Geværdeler til Skæftet. Beslagets forskellige Dele ere:

1. Rappen er af Messing, den er forsynet med en Hæl og fastholdes med

- 1 Stødsfrue og
- 2 Kapfruer.
2. Aftrækkerblikket, der deles i:
Forreste Blad med
Stødblik for Ladestoffen,
Skruemoder til Haandbøilestruen,
Skruemoder til Krydsstruen,
Aftrækkerpalten,
2 Stolper til Aftrækkeren,
Udsnit til Haandbøilehagen.
Bageste Blad med Hul til en Træsfrue.
3. Aftrækkeren er befæstet mellem Stolperne ved Aftrækkerstruen.
4. Haandbøilen, der deles i:
Bladet med Hul til Haandbøilestruen.
Bøilekassen, der beskytter Aftrækkeren.
Haandbøilehagen, der griber i Udsnittet paa Aftrækkerblikket.
5. Sideblikket er af Messing og har Huller til de to Laasefruer.
6. Krydsstruen gaaer gennem Bladet af Svandsstruen ned i Aftrækkerblikket.
7. Øverste Ring, hvorved høves:
Sigtetorn af Jern,

- Hul til Skæftekornet og Ladestoffen,
Hul til øverste Ringsjers Tap.
8. Mellemste Ring med
Huller til Ringsfruen og
Hul til Ladestoffinnens Tap.
 9. Nederste Ring.
 10. Ladestoffjeren (hvis Tap griber i øverste Ring) fastholdes med 2 Stifter til
 11. Ladestoffskinnen, hvis
Tap griber i mellemste Ring.
 12. Nederste Ringsjers med Knub og Stift.
 13. Øverste Rembøile med Skrue.
 14. Nederste Rembøile med Skrue, Bøilefod og Stift.
 15. Jernklapdækkelen hvorved haves:
Hul til Klappdækkelfjeren.
Hul til Hængselstiften.
Hængselstiften.
Hængselsskinnen med to Træstruer.
Klappdækkelfjeren med Blad, hvori er
2 Træstruer.

5. Ladestoffen.

Ladestoffen er kegleformig. I den tynde Ende har den et Skruegevind, der passer til Rekvisterne;

ved Ladestoffens tykke Ende findes Ladestoffkobben, der har en kegleformig Udhuling, som passer til til Spidsfluglen.

6. Bajonetten.

Bajonetten er af Staal og Jern, den deles i:

1. Klingen er af Staal og hulsleben.
2. Halsen er af Jern.
3. Dillen paa hvilken haves:
Forstærkningen med Udsnit for Bajonetkornet,
Ziggaggen, retvinkel Udsnit for Bajonetkornet,
Stiften paa Dillen.
Fast Ring, der tjener til Støtte for Skyderingen, som atter har:
2 Stolper til
Ringsfruen,
Udsnit for Bajonetkornet,
Stopperen.

7. Rekvisterne.

1. Kradsjeren med Skruemoder, der passer til Gevindet paa Ladestoffen, og 2 Grene

(Horn) der ere saa lange, at de kunne naae ned om Tappen.

2. Tapvidskeren er af Staal og har 4 Gli-
ger, der ere forsynede med Taffer, og i
den nederste Ende en Skruemoder, der
passer til Ladestoffen.

Anmk. Kradsferen og Tapvidskeren opbevares
i Kolbekassen.

3. Fjerklemmen (eller Fjerhagen).
4. Skruetrækker med Ringdriver (med Mes-
singbryst) og Pistonnøgle.
5. Stiftudslaaeren er af Staal og fastholdes
med en Stift til
6. Rømnåalen, som er af Jerntraad.

Bemærkninger om Caprislens Betjening.

Naar Riflen skal lades, afbides Patronen og
Krudtet hældes ned i Løbet paa sædvanlig Maade,
der næst vendes Patronen og Kuglens tykke Ende
sættes fast i Mundingen, hvorpaa man med Neg-
len af høire Tømmelfinger afriver Patronpapiret
— langs med Mundingen. Kuglen trykkes med
Begefingeren ned i Løbet, Ladestoffen vendes, dens

Kolbe sættes paa Epidskuglen, som trykkes heelt
ned i Løbet og med 2 à 3 Slag forceres paa
Tappen.

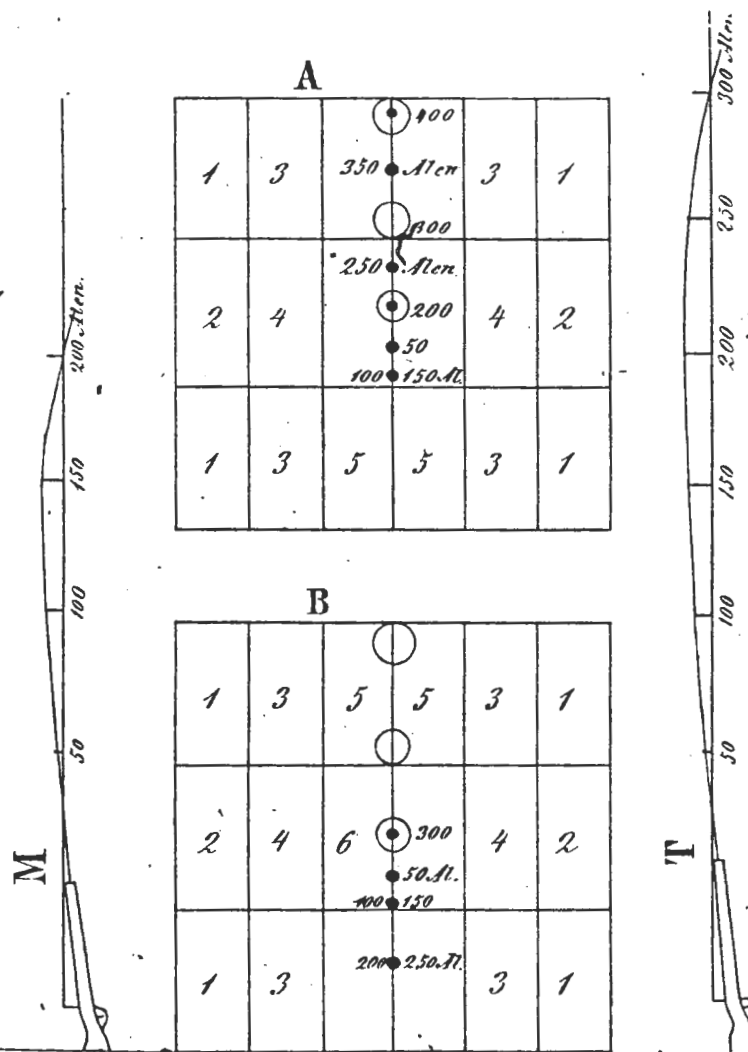
Er Neglen ikke tilstrækkelig til Papirets hurtige
Afrivning, da anvendes hertil den paa Brystet
hængende Rømnåal.

Naar Riflen skal renses, bør man først tilstoppe
Pistonhullet og hælde varmt eller, i Mangel heraf,
koldt Vand ned i Løbet og lade det staae et lille
Tidsrum hermed, for at Slammen kan opløses;
naar dernæst Vandet er udhældet, skrues Tap-
vidskeren paa Enden af Ladestoffen, en Tot Blaar
udbreedes over Mundingen og føres med Vidskeren
ned i Løbet, Blaartotten vil, ved at støde an mod
Evandskruetappen, selv fæste sig i Vidskerens Taf-
fer. Vidskeren dreies nu rundt om Tappen, som
paa den Maade renses. Er Kuglen ved en Feil-
tagelse sat ned i Løbet uden at Krudtladningen
er kommen i, eller Krudtet er løbet bort gjennem
Fanghullet, da maa man ved at affrue Pistonen
og hælde Krudt ind forsøge Geværret affkudt, og
vil dette ikke lykkes, maa Geværret bringes til
Bøssemageren; derimod maa man ei forsøge paa
ved Hjælp af Kradsferen at udbrage Kuglen, da
Kuglens Epid vil arbejde sig op mellem Kradsferen

rens Grene, saa at disse udvides og derved be-
skadige Riffelgangene.

2. Da 300 Alen er den korteste Distance, som er
assat paa Bisiret, bør paa de kortere Distancer
sigtes lavere paa Manden, nemlig mellem 100 og
200 Alen omtrent paa Mandens Knæ.

3. Til Spidsfuglepatronen hører $\frac{1}{2}$ Art Concept
Papiir, 1 Dvintin Krudt, 1 Spidsfugle, hvis
Diameter er $18\frac{1}{2}$ lodig. Patronen har samme
Lødighed som Musketpatronen, nemlig 17 lodig. Til
4. Patronens Forfærdigelse hører de samme Requi-
siter som til Musketpatronerne, kun at Patronstof-
5. fen har en kogleformig Forsænkning, der passer til
6. Spidskuglen. Naar Patronen skal forfærdiges,
lægges Stoffen langs Papirets længste Side ved
den rette Vinkel og saa langt fra Vinklens Top-
punkt, at dette bliver $1\frac{1}{2}$ Linie udenfor Kuglens
Endeflade. Naar Papiret er rullet en halv Gang
om Stoffen, indlægges Kuglen, hvorpaa Papiret
rulles heelt om Stoffen og Kuglen. Det udenfor
Kuglen værende Papiir bøies dernæst fra to mod-
satte Sider ned paa Kuglens Endeflade, paa disse
Indbøininger sættes lidt Klister, hvorpaa de to
andre Sider af Papiret nedheftes og glattes.

Naar Patronen er færdig, skal den nederste Ende dryppes i Talg indtil en Høide af $\frac{1}{4}$ Tomme, for derved at formindste Slidningen paa Riffelgangene.

Om Skydeøvelser.

Til Skydeøvelserne bruges Lærreds-Skiver, der ere 3 Alen i \square , som ere deelte i 18 Rectangler (see Figur A. og B.), der ere nummererede fra 1—6 omkring Centrummet (7) og hvorefter Skudene marqueres.

Naar Kuglen er udstudt, paavirkes den af 10 Kræfter. Krudtpassen giver Kuglen sin fremadstridende Bevægelse, og Jordens Tiltrækningskraft giver den en nedadgaende Bevægelse; men jo længere Kuglen fjerner sig fra Løbet, hvoraf den er udstudt, desto mere aftager Hurtigheden af Kuglens fremadstridende Bevægelse, hvorfor Kuglen vil komme til at beskrive en Bue i Rummet den gennemløber.

Da Sigtelinien ikke er parallel med Kjerne-linien, saa vil Sigtelinten og Kuglebanen skjære hinanden paa to Steder, nemlig tæt udenfor Mun-

dingen og et Sted ude i Rummet (see Figur M. og T.). Den Distance, hvorpaa Sigtelinien og Kuglebanen anden Gang skjære hinanden, kaldes **Viseerskudsdistance**. For at bestemme denne Distance maa Vifirets og Sigtetornets Høider, samt Krudtladningens Størrelse være nøiagtigt beregnede. Paa Viseerskudsdistance foretages Geværets Indskydning.

De glatløbende Geværers Indskydningsdistance er 200 Alen (see Figur M.). Ved Skive- skydningsøvelserne maa Sigtet paa de andre Distancer omtrent tages som paa Figur A. er betegnet.

Lapriflens Indskydningsdistance er 300 Alen (see Figur T.). Ved Skiveskydningsøvelserne maa Sigtet paa de kortere Distancer omtrent tages som det er anthydet paa Figur B. Til Sigtet paa de længere Distancer opskrues Vifiret efter den paa samme anbragte Scala.

Om Infanteristens Bepakning.

Naar Bepakningen skal tages paa, skeer det i følgende Orden:

- 1) Livgehængen (med de to Laster) spændes fast om Livet.
- 2) Brødposen, Remmen tages over høire Skulder, saa at Posen kommer til at hænge tilbendsre i Høide med Sabelfæstet og imellem dette og Knapperne bag i Uniformen.
- 3) Tornystret tages først over venstre Arm, dernæst over høire Arm, hvorefter det indhages i Messingskyderne paa Livgehængen, paa Tornystret er Rappen fastspændt.
- 4) Feltflasken hænges udenover Tornystret, Snoren over høire Skulder, saa Flasken kommer til at hænge lidt nedensfor Tornystret og bagved Brødposen.

1. Livgehængen.

Til Livgehængen, som er af Læder, hører:

- 1 Messingspænde,
- 2 Messingskydere,

- 1 Sabeltaske og
2 Patrontasker.

Taskerne bæres foran, een til høire og een til venstre Side. I Taskerne pakkes:

Den venstre Taske. 20 Stk. Kuglepatroner i Bundter. (Ere de to Patronbundter for gende Benævnelser: store, da ompakkes Patronerne i tre Bundter, for at kunne rummes). Er Soldaten tildeelt Raketter (Brand- eller Lysraketter) med tilhørende løse Patroner, da bæres de i venstre Taske, og saa føres her kun 10 Kuglepatroner. I Fænghættelommen føres c. 20 Fænghætter.

Den høire Taske. 10 Stk. enkeltliggende Musketpatroner og 5 Rendefugleskud.

Soldatens øvrige Ammunition bæres i Tornystret.

Den Riffelbevæbnede tildeles ingen Raketskud og ingen Rendefugleskud.

2. Brødposen.

Brødposen er af graat Ravndug og bæres i en Læderrem, hvortil hører et Spænde. Posen bestaaer af et større og et mindre Rum: det større Rum er bestemt til Brød for 2 Dage og øvrige Madvarer;

det mindre Rum er bestemt til Kniv, Steer, og Enapfleske.

3. Tornystret.

Tornystret er af Sælfskind. Herved haves følgende Benævnelser: Rygstykket er den Glade, som vender mod Ryggen. ere de fire Stykker (Rectangler), som omslutte Tornysterets indvendige Rum. Høire Sidelomme findes udvendig paa Tornystrets Sidelomme. 2 Lærredstasker findes indvendig paa Sidelommerne.

1 Lærredstaske findes i Laaget (til smudsigt Linned.

Nederste Klapp } bruges til dermed at sammen-
Øverste Klapp } spænde Tornystret under Laaget.
Sidelapperne }

Patronrummet er et afluftet Rum over Bundstykket og bestemt til Ammunitionens Opbevaring (see efterfølgende Anmærkning).

Laaget er fast ved Øverststykket og fastspændes til Bundstykket ved 2 Laagremme og ved Dragremmen.

Dragremmen fastholdes til Tornystret ved samme Sløifer og ved Spænder; Dragremmen har 2 Messinghager, der tjene til at fastholde Remmen til Messingskyderne paa Livgehængen.

Tornystrets Bepakning skeer i følgende Orden:

1. Patronbundterne og Fænghattedaasen lægges med Fladen mod Bundstykket henimod samme Hjørner. *)
2. Strømper og Soller lægges langs med Bundstykket mellem Patronbundterne.
3. Et Forbindingsbind (3 Al. langt, 3 Tommer bredt) lægges over Patronbundtet til venstre
4. Et Par Skoe eller Støvler stiftes i de indvendige Lærredslommer, saaledes at Sælerne vende mod Sidesykkerne og Hælen opad.
5. To Skjorter sammenlægges i Firkant og lægges glat mod Rygstykket.

*) Ifølge Circulaire fra Armeens Matr. af 16 Septbr. 1852 skal fremtidigt, naar nye Sælskindstornystre fabrikeres, i disse indrettes et særskilt Rum til Ammunitionen, saaledes som det alt findes ved Garnisonstornystrene.

Et Par Buxer, sammenlagte saaledes at Knapperne vende opad, lægges ovenpaa Skjorterne.

7. Dvrigge Sager, som medføres, placeres dernæst jævnt ovenpaa de alt nedpakkede Gjenstande.

(Halsbind; Kraver; Saaler og Fliker; Haandklæde; Klædeslapper; Lærredsetui med Traad, Barberkniv og Knappgaffel.)

8. Klædestrøien sammenlægges efter Tornystrets Størrelse og lægges ovenpaa den øvrige Bepakning.
9. Feltthuen lægges ovenpaa Klædestrøien.
10. Derefter sammenspændes øverste og nederste Klap og derpaa begge Sideklapperne.
11. Den venstre Lomme er bestemt til Borster, Skovox, Pudsevox, Blaar, Dlielud og Pudseapparater.
12. Den høire Lomme er bestemt til Pistonnøgle, Fjerhage, Stiftudslaaer, Kradsfer og Kugletrækker.
13. Lærredstassen indvendigt paa Laaget er be-
- 14.

stemt til smudsigt Linned og det Løi, som er vaadt.

Udenpaa Tornystret skal bæres:

1. Kappen, der sammenrulles efter Tornystrets Bredde. Retsiden af Kappen skal vende ud med Knapperne bøjede ind i Sammenrulningen. Kappen sammenholdes og fastholdes til Tornystret ved — —
2. Kapperemmene, der føres gennem Sløiferne paa Tornystret.
3. Brødet, naar det leveres for 5 Dage, bindes til Kapperemmene.
4. Kogekjedlen (bæres af hver 10de Mand), fastholdes ved en Rem, der gaer gennem Sløiferne og Spændet paa Tornysterlaaget.

Odense 1854.

Trykt og forlagt af Joh. Mito.

Mr. Alfred Beck

1854

B, 165.18 / 225

8°